

“ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬವನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿದನು” (1:14-18)

ಒಂದು ಬಿರೋಧಾಭಾನ ಅಲಂಕಾರವು ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪದಗಳ ಒಟ್ಟಣಾಡಿನುಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. “ಬಿರೋಧಾಭಾನ ಅಲಂಕಾರ” ಎಂಬ ಪದವು ತಾನೇ “ತಿಳೆಕ್ವಾದ/ಮಂದಬ್ರಹ್ಮಿಯ” ಎಂಬಥಿದ ಗ್ರಿಕ್ ಪದಗಳ ಒಂದಣಾಡಿನುಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಹಿಕ್ಯಕ ತಂತ್ರದ ಕೆಲವು ಲುದಾಹರಣೆಗಳು - “ಕಹಿಯಾದ ಸಿಹಿ,” “ಅತೀ ದೇಹದ್ವಾರ್ಶಿಕ್” (ಸಿಗಡಿ),” ಮತ್ತು “ಕ್ಷಾರವಾದದಯಿ.”

ಈ ಅನಾರೋಪಿತವಾದ ರಚನೆಯ ಯೋಹಾನ 1:14-18ರ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ, ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಚೇರದಾಗಿ ಹಡಿಮೂರು ವಚನಗಳು ಹಾಕ್ಯವನ್ನು ಪರಿಜಯಿಸುತ್ತವೆ, ಅದು “ಅದಿಯಲ್ಲ ಇತ್ತು” “ದೇವರ ಬಜಯಲ್ಲತ್ತು” ಮತ್ತು “ದೇವರಾಗಿತ್ತು” ಆ ಹೇಳಕೆಗಳು ಅಷ್ಟು ಧೈಯದಾಯಕವಾದಪುರಾಗಳಿಂದಂತೆ ಅಪುರಾಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾರುಪುಡಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಘನವಾದ ಹೇಳಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲುವುದು ನಮಗೆ ರಾಧಿಯಾಗಿದೆ. ಯೋಹಾನ 1:14ರಲ್ಲ ಪರಿಜಯಿಸಿದ “ಸಮಸ್ಯೆಯು” ದೇವತ್ವಪು ಶಿಲಾರವಾದದ್ವೀ, ದೇವರು ಶಿಲಾರ ಎಂಬ ಬಿರೋಧಾಭಾನ ಅಲಂಕಾರವು ಯೇಣವು ಯಾರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ತಿಳಿವಣಿಕೆಯ ತ್ವಾರಂಭ ಎಂದು ಹೇಳಲು ದಾರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅತನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿಇಂದು

“ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿದನು, ...” (1:14). ಅದಿಯಂದಿದ್ದ ಕಾಗು ಅತನ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಸ್ವಾಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಂಥ ಧೈವಿಕ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಯೇಣುವನ್ನು ಪರಿಜಯಿಸಿದ ನಂತರ, ಯೋಹಾನ 1:14 ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ನರಾವತಾರವೆತ್ತಿದನು ಎಂಬ ಆಫಾತ ಹೇಳಿಕೆ ತೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯೇಣುವನ್ನು ಬಿವರಿಸುವಲ್ಲ “ಶಿಲಾರ”ಪು ಎಂಬುದು ಚೇಂಡಾದ, ಲೌಕಿಕವಾದ, ನಯಿಬಿಲ್ಲದ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಾಡದ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯೇಣುವು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಮಾನವನಾದನು, ನೂರರಲ್ಲಿ ಬವತ್ತರಷ್ಟು ಮಾನವ ಹಾಗು 50ರಷ್ಟು ಧೈವಿಕನಾಗಿರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಹೇಳುವ ಬಿಧಾನ ಇದಾಗಿದೆ. ಯೇಣುವು ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಅದರ ಸಂಭೂತಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಬಿಸಿದನು. ಆತನು ಶಿಶುವಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬೆಳೆದನು, ಹಸಿವೆ, ನೀರಡಿಕೆ, ನೋಂಟು, ಕೊಂಡ ಮತ್ತು ದ್ಯುಮಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಯೇಣುವು ಶ್ರೋಣವಾಗಿ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಹೇಳಲುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿ ತೊಳಿನದೇ ಇರುವಂತೆ ತೊಳಿತು. ಲುದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಮಲಿಯಿಲು, ಯೋಣೆಂಬ ಮತ್ತು ಯೇಣು ಶಿಶುವಿನಿಂಬಿದೆ ಗೋಳಣದ ಧೃಶ್ಯದ ಜಿತ್ವವನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವಾಗ, ಸುತ್ತಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೊಳಿಯಾಗ ಬಹುದೆಂಬಾದು ನಿಷ್ಠೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರು ಹೊಳೆಯ ಬಹುದೋ? ಅದನ್ನು ಸೂಜಿಸುವಂಥದ್ವೀ ನಿಷ್ಠೆ ಮನಸ್ಸಿನ್ನು ನೋಣಿ

ನಂಬಹುದು, ಆದರೆ “ಶರೀರ” ಎಂಬ ಮಾತು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಾಗು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಯೇಸುವು ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ನೀವು ನಂಬುತ್ತಿರೋ? ಯೇಸುವು ಎಂದಾದರೂ ತಪ್ಪಾದ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದನೋ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಯೋಜಿಸಿಲಿ, “... ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನಿಲ್ಲಾರುವ ಆಶಾಹಾರಿದಿಂದ ಏಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮರಿಉಗೊಂಡಂಥಾಗಿ ತೇಲೆಂಟಿನಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇರೆ ಆಶೆಯು ಬಸುರಾಗಿ ಹಾತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಹಾತವು ತಂಬಾ ಬೇಕಿದ್ದು ಮರಿಉವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತದೆ” (ಯಾಕೆಣಿಬಿ 1:14, 15) ಎಂದು ಯಾಕೆಣಿಬನು ಬರೆದನು. ಯೇಸುವು ಎಂದಾದರೂ “ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಶೆಯಂದ ಮರಿಉಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೋ?” ಇಜ್ಞಾಯಿಲಿಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಲೇಖಕನು, ನಷ್ಟಿ ಮಹಾಯಾಜಕನಾದ ಯೇಸುವು, “ನಷ್ಟಿ ಹಾಗೆ ನಂವ ಬಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆಗೆ ಗುಲಿಯಾದನು, ಹಾತ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲ್ಲ” (ಇತ್ಯಾಯ 4:15) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ಹಾಬಿಲ್ಲಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಂದಾದರು ತಪ್ಪಾದ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದನೋ?” ಎಂದು ನಷ್ಟಿ ತ್ವರ್ಯಾಯು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಪಲಿಂದ್ರ ಬರಹಗಳ ಉತ್ತರವು ಪ್ರತಿಧ್ವಿನುವ ಹೌದು” ಎಂದಿರುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಯೇಸುವು ತಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಡಲ್ಪಡುವ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹೇಯನೇ ತೊಳಪಳ್ಳಿ ವಿನು ಮಾಡಿದನು? ಆದನು, “ತಂದೆಯೇ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಈ ಹಾತೆಯನ್ನು ನಷ್ಟಿಂದ ತೊಲಗಿಸು; ಹೇಗೂ ನಷ್ಟಿ ಜಿತ್ತವಲ್ಲ, ಸಿನ್ನ ಜಿತ್ತವೇ ಆಗಣ” ಎಂದು ತ್ರಾಥಿಸಿದನು (ಲೂಕ 22:42). ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದ್ದರಿಂದ ಮಾಡಲು ಯೇಸುವು ಬಯಸಿದನೆಂದು ಅದು ಹೇಳಬುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆದನು ಬಯಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಬೆಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಯೇಸುವು “ಶರೀರ” ಚಾದನು ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಎಲ್ಲಾ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದಿಗೆ ಹೊಲಾಡಿದನು ಎಂಬ ನಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಡೆಗಳಿನಭಾರದು.

ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾವು ಕಲಿಂಗವಾದದ್ದಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ “ಕರೆನಂತೆ ಮತ್ತು ಒಡೆಯಿನಂತೆ” ಬಹಳವಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆದನನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಈಗ ನೊಳಿಸುವುದು ಹಲಿಣಾಮ ವಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೊಲಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರ್ಥಾಙ್ಗಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು! 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಲಪು ವರ್ಷಗಳರಿಗೆ ನಡೆದ “The Waltons” ಟೆಲಿವಿಜನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಈ ನಮಸ್ಯಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಂನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಬೆರಿಯ್ ವಾಲ್ನ್ಸನ್, ಹಿಲಿಯ ಮಾರ್ಗನ್, ಪ್ರೇಬಿನುವರ್ಪರಿಲ್ಲ ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ನುಂಡರವಾದ ಯಂತರಿಯನ್ನು ನಂದಿಶಿಸಿದನು. ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ತಂಜದನಾದರೂ ಅದೆಲ್ಲದಿಂದ ಗಣಿಣಿಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಜಾನ್ ಬಾಯ್ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಿಂಗೆ ನಮಾಲೋಚನೆಗಾಗಿ ಹೊಡನು. “ಧ್ಯಾದಿ, ಎಂದಾದರು ನೀನು ಪ್ರೀತಿ ಯಾಳಿದ್ದಿಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನ ತಂದೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೊಡಿ, “ಇನ್ನೂ ನಾಸಿಯವೇನು!” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು, ಜಾನ್ ಬಾಯ್ ಎಂದಿಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಣಿಣಿಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಪುನಃ ತನ್ನ ತ್ವರ್ಯಾಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು: “ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ” ಎಂಬುದು ನಷ್ಟಿ ಅಂಥ. ಅವನ ತಂದೆ, “ಮಾರ್ಗನ್, ಅಂಥ ತ್ವರ್ಯಾಯನ್ನು ಸಿನ್ನ ತಾಯಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀಯಿಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಂತೆ ಯೋಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಲಿಂಗವಾಗಿರಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಶೆಗೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ಹೊಳಿಂಗನೆ ಮಾಡುವವರು, ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಯಜಮಾನರು

ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತೀರೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿರುದ್ದ ಅಂಗಿಯೊಂದಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕೆಲವು ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಾಂತರ ಕಾರ್ಯನಾಡಿನುವದನ್ನು ಯೋಜಿಸುವುದು ಕಳ್ಳನಾಗ್ತಕ್ಕೆ ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಅದೇ ಲೀಕೆಯಲ್ಲ, ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಯೀಂನುವಿನ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ “ಬಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿದನು”! ಎಂಬ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಕಿಂತ ನಮಯಿದೆ.

ಅತನು ತನ್ನ ಜಡಾರ ಜಿಷ್ಟನು

ಯೋಹಾನನ ಭಾಷೆಯು ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿ ನಮ್ಮೆ “ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ವಾನಮಾಡಿದನು” (1:14) ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳದ್ವಾರಾಯಾತು. “ವಾನಮಾಡಿದನು” ಎಂಬ ಹಡಪು ಅಳ್ಳರಶಿವಾಗಿ “ಜಡಾರ ಜಡ” ಇಲ್ಲವೇ “ಬಬ್ಬನ ಡೇರೆ ಹಾಕು” ಎಂದರಫು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ನಮ್ಮೆ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲ ಬಂದು ನಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಮನಸೆಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಯೀಂನುವು ಮಾಡಿದನು! ಅತನು ಒಂದು ಅಲ್ಲ ನಂದಿಳಣನಕ್ಕಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅತನು ಒಳಗೆ ಬಂದನು, ತನ್ನ ಬಿಳಾನವನ್ನು “ಭೂ ಲೋಕ” ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ದಿನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೃಂಗಳನ್ನು ಕೊಳೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ನಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಇರುವಂಥಿಂದ್ದು, ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವಾಗಿ ಅತನು ಕೊಟ್ಟ ಅತಿಒಂದು ಹೊಡ್ಡಿ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಗಿದೆ.

ಯೀಂನುವು ಬಂದನು ಮತ್ತು “ನಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ವಾಸಿಸಿದನು” ಎಂಬ ನಂಗತಿಯ ಮಹತ್ವವು ಒಬ್ಬ ಫರ್ಮಿಯನ್ ಅರನನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುರಾತನ ಕಢಿಯಿಂದ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇ: ತಾ ಅಜ್ಞನನು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರನನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರನ್ನು ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನು ನಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ವೇಣ ಬದಲಸಿಕೊಂಡು ಬಹಿರಂಗ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಹೊಳಗೆತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ನಾವಜನಿಕ ನ್ಯಾನ ಗ್ರಹಣನ್ನು ನಂದಿಸಿನುವಾಗ, ಅವನನ್ನು ನೆಲಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊದೆ ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ ಮುಖಾಂತರ ಹೊದೆನು. ನ್ಯಾನಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಬೆಜ್ಜಿಡಲು ಒಲೆಗಳನ್ನು ಉಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅರನನು ಬೇಗನೆ ಈ ಕೆಳದಜೀಯ ಕೆಲಸದವನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಜೊತೆಗಾರನನ್ನು ಅಂತಿಸಿದನು, ಅವನ ಹೊನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಇನ್ನು ಅವನ ಗುರುತು ತಿಳಿಯಲ್ಲ, ಅವನ ಈ ಒಲೆ ಉಲಿಸುವಂದನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ನಂದಿಸಿದನು, ಉಲಿಟ ನಮಯ ಬಂದಾಗ, ಆ ಬಡವನು ಅರನನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅರನನು ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಗುರುತನ್ನು ಪ್ರತಿಷಿಸಿದನು, ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಜಿಸಿ, ತಾ ಅಜ್ಞನನು ಉಲಿಯನ್ನು ಕಾದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು ತನಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಳುವನೊಂದು ನಿಲಂಜಿಸಿದನು, ಅದರ ಬಡಲು, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಆಹಾರದಿಂದ ಜೀಲಿತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅರನನಿಗೆ ಅವನ ಬೇಕಿ ಕೆಯ ಬಣ್ಣಯುಕ್ತಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗಳಾಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನುಮ್ಮನೇ ಹಿಂಗ ಹೇಳಿದನು,

ಈ ಕತ್ತಲೀಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ನನ್ನ ಒರಬಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಲು, ನನ್ನ ಕೃದಯವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ದುಃಖದಿಂದ ಇರುವುದೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಂಟಿನಲು, ಸೀವು ಸಿಮ್ಮೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಿಮ್ಮೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಬಂದಿಲ, ಇತರರ ಮೇಲೆ ಸೀವು ಶ್ರೀಮಂತ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಸೀವು ನನಗೆ ಸಿಮ್ಮೆಸ್ವೇಕಣ್ಣಯಿಲಿ, ಮತ್ತು ಸಿಮ್ಮೆ ಸ್ನೇಹದ

ವರನ್ನ ಎಂದೂ ಹಿಂದಿಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿಲ ಎಂದು ತ್ರಾಥಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ನನಗೆ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ.¹

ನಾವು ಅತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆವು

ಯೀಸುವು ದೇಹದಾಲಿಯಾದಷ್ಟು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಚಾಸಿಸಿದ್ದ್ಲು ಅಲ್ಲದೇ, ನಾವು ಅತನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆಯಾ ಹಾಗೂ ಅತನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಗಮನಿಸುವಂತೆಯಾ ಮಾಡಿದನು! ಇದನ್ನು ಯೋಹಾನನು 1:14ರಲ್ಲ “... ನಾವು ಅತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವು; ಆ ಮಹಿಮೆಯು ತಂದೆಯ ಬಜಿಲಂದ ಬಂದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಹಿಮೆ, ಅತನು ಕೃಪೆಯಂದಲೂ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ತಂಜಿದವನಾಗಿದ್ದನು” ಎಂದು ಹೇಳುವದಲಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದುನೆ. “ಮಹಿಮೆ” ಎಂಬುದು ಪಲಿಶ್ಟ್ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಾರ್ತಾರಿಕ ಪದ ವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೆ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯಲ್ಲ “ಮಹಿಮೆ” ಎಂಬ ಪದವು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿವೆ. ಹೊದಲನೆಯಾದು, ಇನ್ನೇಲ್ಲೂ ಅರಣ್ಯ ಸಂಜಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯಾದು:

ಅಗ ಮೇಂಫ್ರು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು; ಯಿಹೋವನ ತೇಜಸ್ಸು ಗುಡಾರವನ್ನು ತುಂಜತು. ಮೇಂಫ್ರು ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ನೆಲಿಯಗಿರುವದಲಿಂದಲೂ ಯಿಹೋವನ ತೇಜಸ್ಸು ಗುಡಾರದೊಳಗೆ ತುಂಜಯದ ದಲಿಂದಲೂ ಮೇಲೆ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾರದೆ ಇದ್ದನು (ಬಿಹೋವನಕಾಂಡ 40:34, 35).

ಎರಡನೆಯ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ನೋಲೊಮೇನದ ದೇವಾಲಯವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ತ್ರಿಷ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಯದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ;

ಯಾಜಕರು ಪಲಿಶ್ಟ್ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೋರಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮೇಂಫ್ರು ಯಿಹೋವನ ಅಲಯವನ್ನು ತುಂಜಕೊಂಡಿತು. ಯಿಹೋವನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ವ್ಯಾಂತಪಾಗಿದ್ದ ಮೇಂಫ್ರು ಅಲಯವನ್ನು ತುಂಜಕೊಂಡದಲಿಂದ ಯಾಜಕರು ಅಲ್ಲ ನಿಂತು ನೇಡೆ ಮಾಡಲಾರದಪರಾದರು (೧ ಅರಣ್ಯಗಳ 8:10, 11).

ಎರಡು ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳು “ಮಹಿಮೆಯು” “ದೇವರ ನಾಸ್ಸಿಧ್ಯವನ್ನು” ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೆಂಬುದನ್ನು ತ್ರೈಶಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಅಲ್ಲ ದೇವಿಲಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಸಿ. ಎಜ್. ಡೊಡ್ ಎಂಬುವರು “ಮಹಿಮೆ”ಯನ್ನು “ದೇವರ ಇವಿಕೆ, ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ನಾನಿಧ್ಯದಂತೆ, ಮಾನವ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಿರ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿಯಂತೆ ಸಿರೂಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.”² ಆದುದಲಿಂದ ಯೋಹಾನನು, ಯೀಸು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಾನವ ಜೀವಿಯಲ್ಲ, ಮಾನವ ಕುಲವು ದೇವರ ತ್ರಣನ್ನಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಶಕ್ತವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುನೆ! ಯೀಸುವಿನ ಜೀವಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಸುವಾತೇಯ ತ್ರಾರಂಭದಲ್ಲ ಯೋಹಾನನು ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದನು. ಮೂಲ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ: “ಅತನನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಳ್ಳೀ ಮನುಷ್ಯನು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ; ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವಿಲ್ಲ” ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಯೀಸು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ತ್ರಿಯೋಂದು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತ್ರೈಶಿಸಿತು, ಯೀಸುವಿನಲ್ಲ, “ಶಿಲರಪೂ” ನಹ “ಮಹಿಮೆ”ಯನ್ನು ತ್ರಿಂಬಿಸಿತು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ಒಂದು ತೃಷ್ಣೀಯನ್ನು ನೂಡಿಸಿದನು. ಅದು. ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೇಳು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ನಾಯಕ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.³ ರೋಹಾಂತರದ ಕಥೆಯು ಇತರ ಮೂರು⁴ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಯೋಹಾನನ ತೃತ್ಯಕ್ಕನಾಳ್ಜಿಯಾಗಿದ್ದನು, ಹೀಗಿದ್ದರು ಅದು ಯಾಕೆ ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ತೃಷ್ಣೀಸಿದನು. “ಆತನ ಮುಖವು ನೂಯಿನ ಹಾಗೆ ತ್ರಿಕಾಂತಿಸಿತು; ಆತನ ವಸ್ತುಗಳು ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಾದವು” (ಪ್ಲತಾಯ 17:2). ಹೀಗಾದಾಗೆ ಅದು ಮಹಿಮೆಯ ಚಲಭೂಷಣ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಿಗಿ ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲ್ಪಡುವಾಗ, ಯೋಹಾನನ ಯಾಕೆ ರೂಹಾಂತರದ ಬಿಬರವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲ? ಬಹಳಿಂದ ಶಿಲರದಲ್ಲಿದೆಯೆನುಬಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿತವು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತ್ರಿಕಾಂತಿಸಿತು ಎಂಬ ನ್ಯಾವನ್ನು ಯೋಹಾನನ ಕೇಳಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಯೋಹಾನನ ರೂಹಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರೆ. ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕಡೆಗಬೆನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಯೋಹಾನನ ವಾಚಕರು ರೂಹಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ, ಯೇಸುಬಿನ ಇತರ ಹೇಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಬಿಸಿ, “ನಾವು ನೋಡುವೆಂದು ಯೋಹಾನನ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಮೆಯು ಇರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಯೇಸುಬಿನ ಶಿಲರದಲ್ಲಿ ಇತನು ನಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿ ಸಿದಂತೆ ಅತೇ ಹೇಳು ತ್ರಿಕಾಂತಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಆತನ ದೇವರನ್ನು ತ್ರಿಕಾಂತಿಸಿದನು

ವಜನಗಳು 14ರಿಳಿಯ ಹೇಳಕೆಗಳಗೆ ಯೇಸುಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಇತರ ಹೋಳಣೆಗಳನ್ನು ಯೋಹಾನನ ಕೂಡಿಸಿದನು. ಸ್ವಾಖಿಕಂಠ ಯೋಹಾನನ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೋಳಣಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದನು. “ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವವನು ನನಗಿಂತ ಹೊದಲೀ ಇದ್ದರಿಂದ ನನ್ನೇ ಮುಂದಿನವಾರನು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದವನು ಈತನೇ ...” (1:15). ದೇವರು ತೊಟ್ಟ ಹೋಳಿಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಯೇಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದವು ಎಂದು ಯೋಹಾನನ ಹೇಳುತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಬಿಷ್ಪಲವಾದ ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾವಾದದ್ವಾರಿದೆ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭನಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಇಲ್ಲವೇ ತೋಲನಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಈಗ ಯೇಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ನಾಧಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಸಿಸ್ತಿರ್ಹೇಡಿ ಯೇಸುಕ್ಕೆ ಹೋಳಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರ ಸಿ. ಡಿ. ಷೈಯರ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಆತಂಕಬಿಲ್ಲರೇ ದೇವರ ನಂಗಿತವನ್ನು ಉತ್ತಾದಿಸುವುದು. ನಾವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಱಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾಗಿಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದ ಒಂದು ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಳಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಯೇಸುವು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ನಂತೆತೆಯಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ, ಯಾವುದೇ ಬಿಜಾರಬಿಲ್ಲದೇ ಇರುವದರೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಓ.ಬಿ. ಡಿಜಿಟಲ್ ನಂದೆಳವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇವರನ್ನು ಯಾರು ಎಂದೂ ತಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವದರೊಂದಿಗೆ ಯೋಹಾನನ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆಂದು ನಂಜಿದ ಹಾಗೂ ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವವನು ನಂತ್ರ ಹೋಗುವನು ಎಂದು ಹೆಡಲಿಟ್ಟಿಂದ ಭಯಗೊಂಡವೆಂದು ನಂಜಿದ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಈ ಜನರು ದೇವರ ನಂದೆಳವಾಹಕರನ್ನು (ದೇವದೂತರನ್ನು) ನೋಡಿದಾಗ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರನ್ನು

ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಜಾನನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಇರುವಾಗಿನನ್ನು ದೇವರಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬಾಗಿನನ್ನು, “ದೇವರ ಏಕಹುತ್ತನೂ, ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿದ್ದೂತನೂ” (೧:೧೮) ನಜರೇತಿನ ಯೇಸುವಿನ ಜಿವನದ ಮೂರಾಂತರ ದೇವರನ್ನು ನಮಗೆ ತ್ರಾಕಣಿಲು ಬಂದಧ್ವನಿ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅತನು ಮಾಡಿದಂತೆ ನಮಗೆ ದೇವರನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಬೀರೆ ಯಾಲಿಗೂ ಅರ್ಥತೆಗಿರಿಲ್ಲ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವದರಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಯೋಜಾನನ ನುಂಬಾತೇಯಲ್ಲ ತ್ರಾಕಣಿನುತ್ತೇವೆ. ಯೇಸುವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇ ಅತನಿಗೆ ಕಿಂಗೊಡುವಂತೆ, ಅತನು “ಶಲೀರ”ದಲ್ಲ “ಮಹಿಮೆಯನ್ನು” ತ್ರಾಕಣಿಸುವದಲಿಂದ “ಮಹಿಮೆಗೆ” ಹೊನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಆಗ ಯೇಸುವು “ಮಹಿಮೆ”ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಜನರೊಂದಿಗಿನ ಸಂದರ್ಭನಗಳಲ್ಲ ತರುವ ಲೀಡಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಲಿಂದ, ನಾವು ನಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ, ನಾಮಾನ್ಯ ಹಲಸ್ಟಿತಗಳಲ್ಲ ನಾಮಾನ್ಯ ಜನಲಿಂದ “ಮಹಿಮೆ”ಯ ಹೇಗೆ ತ್ರಾಕಣಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಂಬಂದನ್ನು ನೋಡಲು ಶ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮನರಂಜನೆಯ ಯುಗದಲ್ಲ, “ಮಹಿಮೆಯ” ಕೇವಲ ಅತೀ ಭಯಂಕರವಾದ ಆರಾಧನೆಯ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲ, ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ತೇಲರಣಾತ್ಮಕ ಲಿಟ್ಯಾಪ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಅತೀ ಬಲಪೂರ್ಣ ತ್ರಾಕಣಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ ಇರುವುದೆಂದು ಯೋಜಿಸಲು ಶೋಧಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ, ಯೇಸುವು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲ “ಮಹಿಮೆಯನ್ನು” ತ್ರಾಕಣಿಸಿದನೆಂದು ಯೋಜಾನನು ನಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ತರುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರು/ಶಲೀರ ಎಂಬ ದೃಢಿಕ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಅಲಂಕಾರವು ಗಳಿಂಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾವು ಯೇಸುವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಾಗೆ ಸಿಣಾಯಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಸರಾವತಾರ ಎತ್ತಿದ ವಾಕ್ಯವು ನಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ನಮಗೆ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತ್ರಾಕಣಿಲು ಬಂದಿತು, ಯೋಜಾನನ ನುಂಬಾತೇಯಲ್ಲ ನಾವು ಮುಂದುಪರೆಯಾಗ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುವೆವು; ನಾವು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆಂದು!

ಇಷ್ಟೆವಿರಳು

¹Michael P. Green, *Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich: Baker Book House, 1982), 48-49. ²C. H. Dodd, *The Interpretation of the Fourth Gospel* (Cambridge: Cambridge University Press, 1985), 206. ³Leon Morris, *Expository Reflections on the Gospel of John* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1988), 17.

⁴ಮತ್ತಾಯ 17:1-8; ಮಾರ್ಕ 9:2-8; ಲಕ್ 9:28-36.

ದೇವರು/ಶಿಲೆಗ

ದೇವರು/ಶಿಲೆಗ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಭಾನದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ತತ್ವಕರವಾ ದದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊದಲನೆಯ ಶರ್ತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ “ತೋಣಿಸಿಸ್ತು” (“ತೋಣಿಸಿಕೆ”/ಗಾಗಿ ಗ್ರಿಇಕ್ ಹದದಿಂದ) ಎಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಗುಂಪು ಯೀಂನುವು ಶಿಲೆರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀ ವಿಸಿದಂತೆ ತೋಣಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಜಡುರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಯೀಂನುವು ಈ ಲೋಕ ದಿಂದ ಮತ್ತು ಮಾನವರೆಯ ಎಲ್ಲಾ ದುಬಾಲತೆಯಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಿನಲ್ಪಡಡೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು, ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯಿದ ನಂತರ “ಗೊಳಿಸ್ತಿಕರು” ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು “ಜ್ಞಾನ” ಕ್ಷಾರಿಯವ ಗ್ರಿಇಕ್ ಹದದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಂದರು, ಈ ಜನರು ಅತ್ಯಾರೆ ಅತ್ಯಾರಿಗಿದೆ, ಶಿಲೆರವು ಶಿಲೆರವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇವರಡೂ ಎಂದಿಗು ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಜಡರು. ಹೀಗೆ ದೇವರು/ಶಿಲೆಗ ಎಂಬ ವಿಜಾರಣೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿತ್ತು. ಈ ತತ್ವದಿಂದ ನಮನ್ಯೇಗಳಿಳ್ಳ ಒಂದು ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪು ಅಪೋಲ್ಲನೇಲಯನ್ನು ಅನುಯಾಯಿಗಳು (ಕ್ರಿ.ಶ. 310-345). ಸಿಲಯದಲ್ಲಿಯ ಈ ನಭಾನಾಯಕನು ಯೀಂನುವು ದೈವಿಕನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತನು ನಂಭ್ರಾಣಾವಾಗಿ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಯೀಂನುವನ್ನು ತಾತಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಜಡಬಹುದಾಂಥ ನಿರಂತು ಜಿತ್ತಪನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ನಂಬಿಲ್ಲ. “ಪಾರ್ಕ್ಯಾರೆಂಬಾತನು ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿದನು” ಎಂಬ ತತ್ವವು ಯಾವರಲೂ ಕಿಳಿಂಬಾದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನಲ ಚಾದರ್ನುಪಾದದ್ದು ಆಗಿದ್ದರೂ, ಯೀಂನುವಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತೇ ಅದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದದ್ವಾಗಿದೆ.